

1

DÖDENS DILEMMA

FÖRSVUNNA TVILLINGAR
LOTTE DALGAARD

1

DÖDENS DILEMMA

FÖRSVUNNA TVILLINGAR
LOTTE DALGAARD

 SAGA
EGMONT

Lotte Dalgaard

Dödens dilemma 1

Försvunna tvillingar

Översatt av Emma Majberger

SAGA Egmont

Dödens dilemma 1 - Försvunna tvillingar
är översat från danska av Emma Majberger efter
Dødens Dilemmaer 1 - Forsvundne tvillinger

Omslagsfoto: Shutterstock

Copyright © 2020 Lotte Dalgaard och SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726456134

1. E-boksutgåva, 2020

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med saga samt
med författaren.

År 2010

Gud, ge mig sinnesro

att acceptera det jag inte kan förändra, mod att förändra
det jag kan, och förstånd att inse skillnaden.

Tack!

(Sinnesrobönen, Anonyma Alkoholister)

*Minnet kommer medan jag står och hugger ved. Jag brukar
för det mesta kunna skaka av mig det, ignorera det, men
inte i dag. I dag kräver det uppmärksamhet. Jag känner på
mig varför det kommer just nu, och jag beslutar mig för att
inte kämpa emot. Så jag staplar den kluvna veden och
tillåter mig att tänka tillbaka ...*

*Jag knöt mina händer under dynan. Annars skulle jag ha
kunnat slappna av och falla i sömn. Men så hörde jag
stegen i trappan och stelnade till, jag började svettas och
det knöt sig i magen av ångest, för jag visste hur nästa
halvtimme i mitt liv skulle bli.*

*Handtaget på dörren in till mitt rum skulle röra sig, och
dörren öppnas. Den gamle mannen skulle fylla hela rummet
med sin stora kropp och sin starka lukt av öl, tobak och
svett.*

*Jag hann känna den sträva stubben på hans kinder innan
han vände mig på mage och pressade ner mitt ansikte i
kudden, så att ingen kunde höra mitt kvidande. Jag hade
tränat på att föreställa mig att jag var en riddare i ett land i
krig, där dånet från hästhovar, brinnande byggnader och en
skrikande folkmassa överröstade de obehagliga ljuden i*

mitt rum på första våningen, i det gamla huset på en lugn gata i en av Köpenhamns förorter.

Och det är klart att jag skulle såras av motståndarens svärd, även denna gång. Men smärtan skulle vara den tappra och kämpande riddarens, en smärta som jag fick i en hjältemodig kamp, och inte den förnedrande smärtan av den store mannens lans, som genomborrade mitt inre genom min lilla barnrumpa.

Till slut var det över. Slaget var utkämpat och jag låg blödande på slagfältet, för mig själv men omgiven av människor som sa att de älskade mig: mamma, storasyster, mormor. De trodde ju bara att morfar läste godnattsagor för mig. Om tappra riddare, spetsiga lansar, svekfulla jungfrur och den ljuvliga drömmen om hämnd.

Line Lyng satt på sin plats framför datorn på Regionaltidningen Nordsjællands redaktion i Hillerød. Kalendern visade den första mars 2010 och termometern hade kämpat sig upp till tio grader. Hon gick igenom dygnsrapporten från den senaste veckan på polisens hemsida. Kanske fanns det något som hon skulle kunna följa upp.

Det var tunt med nyheter i hela regionen och inom hennes område – brottsbevakning – i synnerhet. Och det var så klart väldigt bra rent samhällsmässigt, tänkte hon, som hon hade gjort så många gånger förut när det var skralt med jobb. Men inte desto mindre irriterande arbetsmässigt. Allvarligt talat. En rattfyllerist i Hornbæk som kört in i sin egen carport, två villainbrott i Vedbæk, en galning som slog tonårsflickor i ansiktet när de kom cyklande i Holte, den historien hade hon redan dragit i långbänk, en krossad ruta i Röda Kors-butiken på Hovedgaden i Birkerød och en containerbrand i Farum Midtpunkt. Det var ju inte direkt New York.